

die tot gevolg had dat de scherpe lijnen van de principiële verschillende meningen grotendeels verwazigd zijn, zal gesublimeerd moeten worden tot een geest van scherpe waakzaamheid, waardoor de grenzen weer recht getrokken worden.

Juist daarom is een kennisneming en doorgronding van de Lysenko-kwestie en haar diepste motieven momenteel, nu maandelijks miljoenen mensen aan het Sovjet-rijk worden toegevoegd, voor iedere natuuronderzoeker geboden.

3. De biologische basis van Lysenko's opvattingen.

Zoals reeds werd gememoreerd begon Lysenko zijn carrière met het propageren van een variatie op de jarovisatie of vernalisatie.

Wanneer men in het voorjaar zaadkorrels van winter-tarwe tussen vochtig papier in een koelkast bewaart gedurende enkele weken, n.l. zolang totdat het zaad net begint uit te lopen, en men zaait dit zaad, dat normaal in de herfst van het vorig jaar gezaaid had moeten worden om een oogst te kunnen leveren, nu dus in de lente, dan krijgt men evenals bij de zomer-tarwe een oogst.

Deze koude-behandeling wordt nu vernalisatie of jarovisatie genoemd.

Lysenko heeft deze vernalisatie op praktische schaal willen toepassen. Zaad werd met zeer weinig water geweekt en vervolgens aan de koude blootgesteld. Hij zorgde er voor, dat er geen uitwendig-zichtbare kieming optrad, omdat het zaad dan te gevoelig is geworden dan dat het nog op de normale wijze gezaaid kan worden.

Tot zover is Lysenko's vernalisatie een zuiver wetenschappelijke zaak. In de Westerse genetische wereld zou men, wanneer enig praktisch resultaat van deze vernalisatie aanwijsbaar was, een jaarlijkse zaadbehandeling op de wijze van Lysenko zeker toepassen. Lysenko ging echter verder. Hij kwam, op grond van zijn straks te bespreken theoretische beschouwingen, tot de conclusie, dat het mogelijk moest zijn met behulp van het vernalisatie-proces winter-tarwe in zomer-tarwe te modificeren. Hij meent, dat dit hem is gelukt. Hij hield zaad van enkele generaties tarwe jaarlijks gedurende korte tijd bij lage temperatuur en vond dat na enkele jaren de vernalisatie achterwege kon blijven, omdat het zaad van de oorspronkelijke winter-tarwe nu normaal in het voorjaar gezaaid kon worden. Winter-tarwe was dus zomer-tarwe geworden.

Uit dit voorbeeld blijkt wel zeer duidelijk, dat Lysenko een overtuigd voorstander van de Lamarckistische gedachte van de erfelijk-